

men Bægten af deres Votum, forekommer det os, at der i sig selv Intet kan være at indvende imod, at Toldbestyrelsen, hos hvem det største og sikreste Overblik over de forskellige paagældende Forhold maa antages at være at finde, har troet, efter ad de forskellige Veie, der staa den aaben, at have indhentet de Oplysninger, den har anset fornødne, at kunne forberede det i Lovforslaget forelagte Arbejde, uden at behøve et Votum af en Kommission som den omhandlede til at vejlede sig, og i alt Fald skjønne vi ikke rettere, end at der, efterat Lovforslaget nu har foreligget offentlig i flere Aar, og Alle, som derved maatte finde sig brøstholdne, have haft rigelig Tid og Leilighed til baade for Regjeringen og Rigsdagen at fremsætte og omhyggelig motivere, hvad de mod samme have at erindre, ingen Anledning kan være til at begynde Forberedelsen fra Ny af ved en sliq Kommissions Nedsættelse.

Undertegnede Melchior skal paa Grund af min særlige Stilling i Flertallet udtale, at jeg anser det af særlig Betydning for Landets Udvikling at nedsætte eller ganske ophæve de Afgifter, der maa siges at virke skadelig paa Omsetningen, og medens jeg har sluttet mig til Flertallet — ikke alene, hvor der har været Tale om Nedsættelse eller om Fritagelse for Told, men ogsaa hvor der er foreslaaet Forhøielse, der ikke kunne antages at forstyrre eller indskrænke Forbruget — har jeg ikke kunnet være enig med dette angaaende forskellige Toldsatser, saaledes paa Ris, hvor jeg ønsker fuldstændig Fritagelse for Told og i saa Henseende slutter mig til Mindretallet — og paa Spiritus, hvor jeg slutter mig til det forelagte Lovforslag, dog saaledes at den under Nr. 132 foreslaaede Forhøielse af 20 pCt. bortfalder. Jeg kan ei heller følge Flertallet i dets Forslag angaaende Skibsafgiften.

Jeg er gaaet ud fra, at det ikke er hensigtsmæssigt gennem Tolden og Brændevinsafgiften at tilveiebringe større Indtægter end de af Regjeringen paaregnede, og at det vil være i Landets Interesse at Overflødet anvendes til Lempelser, der virkelig komme Omsetningen til Gode.

Ris er en Artikel, der kan faae stor Betydning i Handelen, naar den kan sælges til lav Pris; den foreslaaede Told, der udgjør 16 à 25 pCt. af Værdien, bidrager til, at de simpleste Risforter og Affaldet ikke finde Affætning her i Landet. Det er ikke usandsynligt, at en betydelig Udvidelse af Skibsfarten vilde kunne blive en Følge af Ris-toldens fuldstændige Frigivelse.

Efter Lovforslaget skal fremmed Spiritus (Nr. 131) betale i Told 25 Ore pr. Pund af 100 Gr. Styrke — hvilket er lig med 8 $\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pot 8 Gr. Ved at forhøje Afgiften paa Brændevin til 2 Kr. 75 Ore pr. Lønne Karrum, eller fra henved 4 $\frac{1}{2}$ til 6 Sk. pr. Pot 8 Gr.

bliver Afgiftsfor skjellen mellem fremmed Spiritus og indenlandsk Brændevin 2 $\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pot 8 Gr., hvilket giver en Besyttelse for den indenlandske Tilværlning af circa 16 pCt. Den under Nr. 132 foreslaaede Forhøielse af 20 pCt. for Rom og Cognac etc. vilde særlig ramme Indførslen fra de dansk-vestindiske Der, hvis Produktion derved vilde blive beskattet høiere end andre fremmede Spirituosa, hvilket maa anses ubilligt. Desuden vil Forhøielsen give Anledning til hyppige Forsalsninger, hvortil der ikke gennem Toldlovgivningen bør opmuntres.

I Lovforslaget er Skibsafgiften foreslaaet ophævet for indenrigsk Fart, medens det navnlig er den udenrigske Fart, paa hvilken den kan siges at hvile tyngende. Regjeringen har ønsket at lette Trykket noget ved at foreslaa en Nedsættelse, nemlig fra 24 Sk. til 33 Ore for hver Ton Gods, der losses eller indlades.

Det er imidlertid oftere erkjendt, at denne Afgift hviler paa urigtige Principer — det er de samme, der nu søges gennemførte i Frankrig, men som i alt Fald der vække megen Modstand og Misforståelse, nemlig Befattningen af Varetransporten paa Jernbaner — her i Landet kjende vi imidlertid ikke nogen landværts Varetransportkat, men derimod beskattes Søtransporten, hvorved ikke alene Konkurrencen med Landtransporten besværes, (hvilket kan faae Betydning paa en Tid, hvor selve Statsbanerne optræde som Transportkonkurrenter), men hvorved en af Landets vigtige Erhvervsfilber standses i sin naturlige Udvikling. Folkethinget har i Sessjonen 1871—1872 vedtaget Skibsafgiftens fuldstændige Ophævelse for alle privilegerede Nationers Skibe. Da der ved Forhandlingen om denne Afgift er sat nogen Pris paa at beholde den lige over for upriviligerede Nationers Skibe for at kunne tilbyde dens Ophævelse som Bederlag for Begunstigelser, der maatte tilknaas danske Skibe i disse Nationers Havne, og det ikke er af nogen særlig Betydning at vedligeholde Afgiften for de upriviligerede Nationers Skibe, er et Vædringsforslag herom stillet subsidiært.

Det finansielle Resultat af mine Forslags Vedtagelse vil være en Mindreindtægt paa de i Forening med Flertallet foreslaaede Satser, (hvorfra dog maa drages beregnet Nedgang paa 1,000 Rd., som ansøres nedenfor)

	Rd.
	af 642,800
endvidere paa Tolden af Ris	108,500
„ paa Skibsafgiften	180,100

tilsammen 931,400;

derimod vil Merindtægten udgjøre efter Flertallets Opgivelse . . . . . 984,500, hvortil dog maa lægges den større Indtægt af Brænde-

Transport. . . 984,500